Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto . . . $6.00
Za pol leta $3.00
Za New York celo leto . $7.00
Za inozemstvo celo leto $7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3—1242 | Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879. | TELEFON: CHelsea 3—1242

No. 110. — Štev. 110. | NEW YORK, TUESDAY, MAY 11, 1937 —TOREK, 11. MAJA 1937 | Volume XLV.—Letnik XLV.

KONGRES NESTRPNO ČAKA NA PREDSEDNIKA

O JUSTIČNI REFORMI MORA KONGRES DOLOČITI ŠE SEDAJ

Voditelji želijo vedeti, katere predloge smatra predsednik za najnujnejše. — Javnost se najbolj zanima za relief.

WASHINGTON, D. C., 10. maja. — Vsled naznanila predsednika Roosevelta, da se bo takoj po svojem povratku v Belo hišo posvetoval z voditelji kongresa, so kongresniki pričeli ugibati, o kateri zadevi bo treba najprej razpravljati.

Kongresniki bi posebno radi vedeli, ako bo predsednik ostal trdno proti vsakemu kompromislu glede justične reforme in kako stališče bo zavzel z ozirom na vedno bolj naraščajočo opozocijo v obeh zbornicah proti njegovemu predlogu, da se prihodnje leto izda za relief $1,500,000,000.

Med kongresniki prevladuje mnenje, da je justična reforma manjšega pomena kot pa vprašanje glede reliefa in vladnega gospodarstva in marokdo bo presenečen, ako se bo predsednik odločil, da je najprej rešena zadeva glede reliefa, četudi ga bo mogoče kongres pristrigel za nekaj sto milijonov.

Druga važnejša vprašanja, katera bo moral kongres v najbližnji bodočnosti rešiti, je farmerski program, zavarovanje pridelkov, pomoč farmerskim najmenikom, delavska postava, določitev minimalnih plač in delovnih ur, otroško delo in reorganizacija najvišjega sodišča.

Navzlic temu, da kongres zelo počasi deluje in če mnogo zadev ni rešenih, vendar je na Kapitolu slišati govorjenje o odmoru, saj tekom vročih tednov, ali pa celo o odgoditvi kongresa.

Toda predsednik justičnega odbora senator Ashurst je rekel:

"Kongres ne more biti odgoden, dokler ne odloči glede predloge o justični reformi. Javnost bo ozlovoljena, ako se bomo razšli. Ostali bomo tukaj in bomo o tem odločili."

Justični odbor je glede predsednikovega predloga, da je število članov najvišjega sodišča povečano za šest sodnikov, razdeljen na 10 za predlog in 8 proti predlogu, toda je že tudi več kompromisnih predlogov, o katerih bo moral odbor glasovati. — Prejšnji teden je senator McAdoo stavil nov kompromisni predlog, ki določa 15 članov najvišjega sodišča z ustavnim dodatkom, da 25 let število sodnikov ne more biti premenjeno.

Delavski odbor poslanske zbornice bo danes pričel razpravljati o predlogi poslanca Ellenbogena iz Pennsylvanije, da je postavljena mala NRA za tekstilno industrijo. Predloga ima določbe, slične določbam v Guffeyevi premogarski stavki. Ellenbogenovo predlogo odobruje tudi predsednik.

Senatni meddržavni trgovski odbor bo v sredo pričel razpravljati o problemu otroškega dela. To predlogo sta stavila senatorja Wheeler in Johnson in določa, da državne in zvezne oblasti preprečijo otroško delo.

Republikanski poslanec Martin pravi, da niti kongres, niti predsednik nista napravila ničesar glede zmanjšanja zveznih izdatkov.

"Prišel je čas, ko potreba zahteva, da postavimo finance na zdravo podlago," je rekel Martin. "Ako hoče kongres varčevati, more to storiti samo s tem, da zmanjša apropriacije za posamezne departmente in odloži nove zahteve. Niti enega zveznega departmenta ni, ki ne bi mogel omejiti svojih izdatkov, ne da bi bilo tudi treba zmanjšati plač. Pri tem tudi ne bi bilo potrebno znižati izdatkov za relief, ki je potreben. Plač ni treba zmanjšati, pač pa opustiti nekatere razkošnosti, ki so nekaterim tako zelo pri srcu."

Diplomati bojkotirajo laško slavje

NAPOVED GEN. DAWESA

Leta 1939 bo nova depresija. — Do takrat se bo vzdržala prosperiteta, — pravi Dawes.

CHICAGO, Ill., 10. maja.— General Charles G. Dawes, ki je napovedal konec depresije za december, 1934 in je s tem dosegel velik ugled, pravi v svoji novi knjigi, da bo leto 1939 prineslo nov padec akcij in nazadovanje trgovine in da bo ta depresija trajala eno leto ali dve leti.

V knjigi, ki nosi naslov "How Long Prosperity", piše čikaški bankir in bivši podpredsednik Združenih držav:

"Prerokujem, da bo v tej deželi do leta 1939 vladala velika prosperiteta, ako ne pride kaka vojna ali inflacija.

"Da se bo v drugi polovici leta od oktobra 1938, pa do oktobra 1939, t. j. poleti ali jeseni 1939, pričel padec akcijskega trga.

"Da bo to nazadovanje sledilo dobi prosperitete."

Dawes zasleduje v svoji knjigi sličnost depresij leta 1873, 1893 in 1929 in pride do zaključka, da mora prihodnji padec akcijskega trga priti deset let po zadnjem padcu.

VOJAŠTVO PROTI ANARHISTOM

Vlada v Valenciji je poslala 5000 vojakov v Barcelono.

PERPIGNAN, Francija, 9. maja. — Španska vlada v Valenciji je poslala v Barcelono 5000 najboljših vojakov in dve motorizirani stotniji, da pomagajo katalonskim oblastim zadušiti anarhistično vstajo.

V Barceloni oblasti obvladujejo položaj, toda po deželi anarhisti še vedno drže nekatere manjše kraje.

Po neuradnih poročilih je bilo v anarhistični vstaji na obeh straneh 2000 žrtev, toda uradno poročilo navaja manjše število.

HENDAYE, Francija, 9. maja. — Fašistični topovi grme bližje baskiške prestolice Bilbao. Najhujši boji so v teku okoli hriba Solluve, 11 milj vzhodno od Bilbao. Baškiška zadnja obrambna črta je vedno v večji nevarnosti.

Fašistični tanki so se valili čez baskiške strelne jarke ter so branitelje obstreljevali.

Baskiško poveljstvo pravi, da fašisti še niso zavzeli hriba Solluve, da pa so z bombami zažgali gozd na njegovem pobočju.

KRIŽI IN TEŽAVE F. TAVČARJEVE

Izdala je ničvredni ček. Zaprta je bila zaradi ponarejenega potnega lista. — Trdila je, da je dobila veliko dedščino.

Mrs. Frances Tavčar, ki je dolgo časa živela v Rock Springs, Wyo., se v resnici more pritožiti proti zli usodi, ki jo že nekaj let zasleduje.

Pred nekaj leti je Francka razglasila v svet, da ji je pripadla velika dedščina (menda vredna miljon ameriških dolarev) po njenem stricu v Ilirski Bistrici. Potovala je v stari kraj kot visoka dama in dobila vstop v najvišje kroge. Ko se je zopet vrnila v New York, je še vedno govorila o bogati dedščini ter rekla, da bo vstanovila veliko filmsko družbo.

Iz New Yorka je odpotovala v Kalifornijo in kmalu nato je bilo v časopisih naznanjeno, da je bila aretirana zaradi ničvrednega čeka za $625, ki ga je izmenjala v neki banki v Los Angeles. Puščena je bila na prosto pod varščino, nato pa je neznanokam izginila. Oblastim pa je pismeno sporočila, da je šla v morje.

Lansko leto pa jo je newyorška policija zasledila v neki restavraciji, kjer je bila zaposlena. Tedaj je bila prijeta zaradi ponarejenega potnega lista, s katerim se je vrnila iz Evrope in je bila obsojena na 6 mesecev zapora. 1. maja je dodružila zaporno kazen in je bila izpuščena iz ječe. Toda na pragu kaznilnice je ni pozdravila zlata prostost, temveč roka postave, ki ji je odprla druga vrata — v ječo. Sodišče v Los Angelesu jo hoče namreč imeti zaradi onega čeka.

V New Yorku je prišla pomožna okrajna pravdnica Marjorie Fairchild, ki skuša Tavčarjevo pregovoriti, da se ž njo prostovoljno vrne v Los Angeles. Toda Tavčarjeva je rekla, da z lepa ne gre in si je najela odvetnika. Pravi tudi, da bo vse povravnala, nam reč $625 za ničvredni ček in za svojega poroka navaja bivšega kandidata za governerja države California Upton Sinclaira.

NAVZOČI SO BILI SAMO NEMCI, AVSTRIJCI, ALBANCI IN JAPONCI

RIM, Italija, 10. maja. — Tuji diplomati so radovedni, kaj bo Mussolinijev prihodnji korak v kampanji proti Angliji.

Njegova jeza je bila zelo povečana, ker so tuji diplomati bojkotirali proslavo prve obletnice rimskega cesarstva. — Med velesilami niso bile zastopane Anglija, Francija in Zdr. Države.

Odnošaji Italije z Anglijo so bili že zelo poostreni, ko je Mussolini odpoklical vse italijanske časnikarske poročevalce iz Londona in je tudi v Italiji razun treh prepovedal vse angleške liste. Politični opazovalci so mnenja, da se Mussolini ne bi poslužil tako drastičnih sredstev, ako bi kaj upal na poravnavo z Anglijo.

Samo najboljše prijateljice Italije — Nemčija, Avstrija, Albanija in Japonska — so poslale svoje poslanike na slikovito proslavo cesarstva.

Toda Mussolini, stoječ na balkonu palače Venezia, ni kazal nikake nejevolje zaradi bojkotiranja, ko je zaklical 500,000 Italijanom:

"Oče Rim in italijanski narod se klanja vojakom in narodnim delavcem, Eritrejcem in Somalijem, ki so se borili kot eden v veliki afriški vojni.

"To praznovanje je prva obletnica novega rimskega cesarstva in se vrši sredi postavnega ponosa in sreče naroda v slavi, moči in miru.

"Za nas je mir, kajti na afriški zemlji hočemo izpolniti tisočletno italijansko poslanstvo civiliziranega dela, katerega varuje zmagovalec.

"Ako pa bo potrebno, da premagamo vse sedanje in bodoče ovire, bomo izpolnili svoje poslanstvo, ker imamo zavest in voljo to storiti."

Enajstkrat je množica priklicala il duceja na balkon.

"Zakaj še zahtevate več besed?" je vprašal Mussolini.

"Ker nas vaše besede vodijo," je rekel nekdo v množici.

"Ali ne mislite, da so dejstva dovolj zgovorna?" je odgovoril Mussolini.

"Da, " je kričala množica.

"Jutrišnje pridobitve," je zaključil Mussolini, "bodo še bolj zgovorne."

Slika nam kaže veliki nemški zrakoplov "Hindenburg" v trenutku, ko je na njegovem zadnjem koncu nastala eksplozija, ki je ponosno zračno ladjo uničila. — Po eksploziji je pričel zrakoplov padati in ljudje so v gorečih oblekah skakali na tla.

Grof Covandonga ločen.

HAVANA, Kuba, 9. maja. — Bivši španski prestolonaslednik grof Covandonga je bil ločen od svoje žene, bivše Edelmire Sampedro. Sodišče je izreklo ločitev zakona na podlagi obdolžbe, da je "zapustil svoj dom".

Sodišče grofa Covandonge ni obsodilo na kaka plačila, toda njegovi ločeni ženi je priznalo pravico, da obdrži svojo osebno lastnino, vključno zlatnino, ki ji je pdaril Covandonga in ki je vredna kakih $3000.

"Glas Naroda"
(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in Kanado	$6.00	Za New York za celo leto	$7.00
Za pol leta	$3.00	Za pol leta	$3.50
Za četrt leta	$1.50	Za inozemstvo za celo leto	$7.00
		Za pol leta	$3.50

Subscription Yearly $6.00

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3—1242

RAZGOVOR V BUDIMPEŠTI

Prvič po razsulu dvojne monarhije in po vstanovitvi neodvisne Madžarske so prejšnji teden na kraljevem gradu v Budimpešti vihrale avstrijske zastave in so madžarske vojaške goobe igrale himno "Bog ohrani. . ."

Povod za to je dal obisk avstrijskega predsednika Miklasa, konclerja dr. Schuschnigga in vnanjega ministra Schmidta. Budimpešta jim je priredila sijajen sprejem.

Kancler Schuschnigg je skušal pregovoriti Madžarsko, da se pridruži Avstriji in Čehoslovaški v podonavskem bloku in gospodarskem sodelovanju ter v splošni zvezi proti naraščajočemu obkroževanju nazijske Nemčie.

Nedavno je Mussolini povedal dr. Schuschniggu, da Italija ne bo več branila avstrijske neodvisnosti in ne bo podpirala Čehoslovaške.

Madžarska pa že več let goji hudo jezo na svoje sosede. Poleg tega ima tudi nekoliko fašističnega gibanja in vsled tega najbrže ne bo premenila svojega stališča z ozirom na sodelovanje v Podonavju.

Trianonska mirovna pogodba leta 1920 je zmanjšala madžarsko ozemlje za 68 odstotkov, prebivalstvo pa za 59 odstotkov.

Na nekem trgu v Budimpešti predstavlja cvetlična greda meje Velike Madžarske. In zastava na gredi je vedno na poldrogu in bo tako ostala, dokler Madžarska ne dobi vrnjenih vseh dežel, ki jih je izgubila po svetovni vojni.

Madžari se spominjajo, da so Čehoslovaki in Jugoslovani igrali največjo vlogo pri razdelitvi madžarskega kraljestva.

Madžarski ministrski predsednik Koloman Daranyi in vnanji minister Koloman de Kanya se sicer zavedata, da more tudi Madžarska postati za Avstrijo in Čehoslovaško žrtev nemškega razmaha proti vzhodu, toda v obrambi proti tej nevarnosti se Madžarska nikakor noče vezati s svojo sovražnico Čehosloavško. Še več: Madžarska je celo pripravljena podpirati Nemčijo v njenem prizadevanju, da osami Čehoslovaško.

Madžari dolže Anglijo, da je kriva, da Mussolini noče več braniti avstrijske neodvisnosti proti nazijski Nemčiji. — Vsled vedno bolj napetih odnošajev med Anglijo in Italijo se je moral Mussolini obrniti na Nemčijo, da bo pomagala Italiji v morebitni vojni z Anglijo.

Da je mogel Mussolini pridobiti za Italijo Nemčijo, je moral obljubiti Hitlerju, da ne bo nasprotoval njegovi želji po razmahu proti vzhodu na škodo Avstrije, Čehoslovaške in slednjič tudi Madžarske.

In medtem ko se hoče dr. Schuschnigg s pomočjo Čehoslovaške postaviti proti nemški nevarnosti, nočejo madžarski državniki ničesar vedeti o kaki zvezi s Čehoslovaško.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za $ 2.55	Din. 100	Za $ 6.50	Lir 100
$ 5.00	Din. 200	$ 12.25	Lir 200
$ 7.20	Din. 300	$ 30.00	Lir 500
$11.70	Din. 500	$ 57.00	Lir 1000
$23.00	Din. 1000	$112.50	Lir 2000
$45.00	Din. 2000	$167.50	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah doveljujemo že boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo $ 5.—	morate poslati	$ 5.25
$10.—	" "	$10.55
$15.—	" "	$16.—
$20.—	" "	$21.—
$40.—	" "	$41.95
$50.—	" "	$51.90

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO $1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Važni dogodek mesta Pittsburgh.

Svečana otvoritev novega Melonovega kemično-znanstvenega laboratorija.

Napisal: IVAN BUKOVINSKI

Zadnji teden so časnikarski poročevalci s posebnim dovoljenjem obiskali in si ogledali novi, ravnokar dovršeni Mellonov zavod, takozvani "Mellon Institute of Industrial Research," ki se nahaja na 5. Ave., v neposredni bližini novega vseučiliščnnega 36 nadstropnega poslopja, in je del Pittsburške univerze same.

Po prijaznosti par prijateljev-časnikarjev sem bil deležen tudi jaz tega privilegija in si ogledal čudesa tega svetišča moderne kemične znanosti. Zavod bo formalno in slovesno, z govori nekaterih prominentnih oseb in znamenitih učenjakov — med njimi Andrej Mellon sam — otvorjen ta teden v četrtek, dne 6. maja, naslednjo soboto pa bo prosto ogledovanje prostorov za občinstvo.

Kot že ime pove, je poslopje zgradil na svoje stroške in ga podaril mestu Andrej Mellon, znani pittsburški bankir in bivši zvezni zakladničar ter pozneje poslanik v Londonu. In tako je naredilo mesto Pittsburgh velik korak za splošni napredek, kajti to je ako ne največji, prav gotovo pa najpopolnejši in najmodernejši kemično-znanstveni industrijski laboratorij na celem svetu, ter ima zaposlenih 150 znanstvenikov raznoterih strok.

Tu preizkušajo kvaliteto (kakovost) najraznovrstnejših industrijskih in drugih izdelkov kakor: železo, jeklo, kruh, kavo, čaj, mleko in mlečne produkte, bombaževino, umetno svilo, volno, zdravila, lepotična sredstva, zdravniške instrumente, premog, razna olja, kot rudninska, rastlinska in živalska, dišave in barve, tkanine, rudnine in kovine, brivna rezila, tobak, cigarete, papir, plutovino, in še mnoge druge predmete.

Pa ne samo da preizkušajo in izboljšujejo stare in znane proizvode, ampak ustvarjajo tudi nove produkte in po zaslugah te znanstvene institucije, ki posluje že nad 20 let, prej v starih prostorih, je nastalo že najmanj 10 novih industrij.

Tu so iznašli na primer "chromium plating", nadalje so odkrili, da je navadna zidarska mavta (mortar) več ko za polovico močnejša, ako se ji primeša mala količina namiznega sladkorja, in tako tudi cement in stavbinska opeka.

Iznašli so novo tvarino, ki prekaša vse dosedanje in pogasi ogenj v najkrajšem času — brez vode. Iznašli so nove vrste prah za uničevanje nadležnih muh in druge podobne golazni. Izdelali so neke vrste kemično tekočino, v katero namočijo platno, in srajce, iz takega platna sešite, so še porabne, akoprav so bile že 40 krat oprane in zlikane. Napravili so nepremočljivo usnje za čevlje, ki ne rabi nikoli "poliša", ampak se samo malo s cunjo podrgne in — jame se svetiti kot solnce na nebu.

In po 10 letnih izkušnjah se jim je posrečilo izdelati umetna in cenena črева za klobase in frankfurtarice (wieners), in sicer iz cellulose, katero pridobivajo iz lušči bombaževega semena. Ena tovarna izdela v enem samem dnevu toliko umetnih črev, da zadostuje za 2000 kilometrov klobas ali wieners. Tukaj so tudi po natančnih skušnjah ovrgli neutemeljeno trditev mnogih, da gotove vrste jedil, ako se kuhajo v aluminasti posodi, postanejo zdravju škodljive.

To je samo nekaj primerov delavnosti tega zavoda in naj zadostuje.

Poslopje je zgrajeno v preprostem grškem slogu iz najboljšega mogočega materijala ter je veljalo z notranjo opravo vred blizu 7 milijonov dolarjev. Obkroženo je okoli in okoli od orjaških granitnih stebrov, 62 po številu, katerih vsaki tehta preko 60 ton in so največji na celem svetu na polju arhitekturne umetnosti. Ko so jih vozili skozi mesto, so morali tozadevne ceste zavarovati s posebnimi jeklenimi oklepi, drugače se bi od silne teže porušile in razpočile kot zrela češplja pod nogami.

Stavba ima 350 sob, katerih 100 je opremljenih za laboratorije. Akoravno radi velike obsežnosti zgleda zelo nizka, vendar pa ima celih 9 nadstropij in od teh so tri pod zemljo. Ima elegantno tehnično in razkošno opremljeno malo gledišče s 350 sedeži. Stene sprejemnih, čakalnih in pisarniških sobar, kakor tudi knjižnice in gledališča so prevlečene z dragim trdim lesom, okrašene z umetniškimi rezbarijami.

V zavodu se nahajajo celo razne male tovarne za izdelavo in preizkušnjo novih ali izboljšanih produktov. Ima n. pr. papirnico, tovarno za kavčug (ruber) oljno čistilnico in razne druge.

Nekaj posebnega so avtomatična dvigala (elevators). Pristopimo k enemu in se podajmo v 9. nadstropje, na vrh. Zraven blestečih aluminastih vrat zapazimo 2 gumba zaznamocana z "up" and "down". Pritisnimo na gumb "up" in glej, vrata se neslišno odpro, notranjost dvigala se razsvetli od nevidne luči, in mi se znajdemo notri — avtomatično! Na steni dvigala so spet gumbi s številkami posameznih nadstropij, in mi pritisnemo na gumb pri številki 9, vrata se neslišno in sama od sebe zapro, in dvigalo zleti gori na vrh do 9. nadstropja, nakar smo spet avtomatično prestavljeni ven na hodnik.

Tu na vrhu in potem doli od nadstropja do nadstropja si pričnemo ogledovati kolosalne stroje v svrho kemičnih procesov, kakoršnim nisem videl še para. Seveda nas spremlja zavodov vodnik in nam razlaga, ker strojev bi ne bilo zanimivo gledati, ako bi ne vedeli, čemu in zakaj so. Pokazal nam je tudi najmodernejše električne peči (furnaces) kjer lahko proizvajajo najvišjo temperaturo in jih rabijo za topljenje in razkrajanje raznih rudnin, kovin in prvin (elementov.)

Pa kaj bi vam nadalje pravil, najbolje bo da vi, ki bivate v mestu, si sami ogledate ta čarobni tempelj moderne znanosti v soboto od 10. dopoldne pa do 10. ure zvečer, ali pa v nedeljo od 1. do 7. zvečer.

Na svidenje torej v soboto ali v nedeljo v Svetišču znanosti!

NA SLUŽBENEM POTOVANJU

Tajnik za notranje zadeve Harold Ickes (levo) in ravnatelj WPA urada Harry Hopkins sta na potu v Everglades National Park, da tam pregledata reliefne zadeve.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane $7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

Iz Slovenije.

"LEP SI, PA NE BOŠ VEČ DOLGO"

V Bučki, kjer so znani sejmi, se je zbralo 23. septembra 1935 precej sejmarjev, ki so po opravkih zalivali z vinom dobro opravljene kupčije v vinotoču Karoline Povšetove. V vinotoču so bili med gosti popoldne tudi 50-letni posestnik Janez Povše iz Močvirja, njegov 20-letni sin France in že pokojni Alojzij Androjna. V tej družbi je sedel pri eni mizi tudi Anton Salmič, katerega je Janez Povše brez vsakega povoda sunil od sebe, da je odletel v zid. Ko je to opazil Martin Kotar, je pozval Salmiča k svoji mizi. To pa Povšetu očividno ni bilo po godu, kajti pričel se je hudovati tudi nad njim. Povše, kakor tudi Androjna sta se večkrat zaletela v Kotarja in mu grozila. Komaj je Kotar odrinil Androjna od sebe, že je posegel v to prerivanje Povšetov sin France in sicer oborožen z nožem. Pretep so preprečili orožniki, ki so Francetu Povšetu vzeli nož. Povšeta so spodili iz gostilne. Za njim je odšel tudi njegov oče ter pri odhodu iz vinotoča zagrozil Martinu Kotarju, da se bo tega dogodka že spomnil in da bosta morda še istega večera skupaj. Martin Kotar je še nekaj časa ostàl v sosedovem vinotoču, nato je pa odšel s Salmičem še v Remčevo gostilno na Radulje. Okrog 21. ure pa sta se napotila vsak proti svojemu domu.

Ko je Kotar tako korakal po občinski cesti proti Gor. Raduši, ter prišel vštric Marjetičevega kozolca, ki stoji že prav blizu te vasi, je opazil ob zadnjem stebru kozolca vse tri in si takoj mislil, da ga nič dobrega ne čaka. Da bi se pravočasno umaknil zasedi, je pospešil korake. V tem trenutku pa je že počila puška. Zadeti Kotar je s težavo hitel proti domači hiši. Tam so ga domačini takoj slekli in opazili, da je zadet s šibrami v desno podlahtnico in desno stran trebuha. Takoj so ga za silo obvezali, ter ga odpeljali v krško bolnišnico, kjer je ostal do 12. oktobra 1935 v oskrbi. V bolnišnici so ugotovili, da so šibre prebile Kotarju trebušno mreno in padle v trebušno votlino, šest šiber pa je zadelo desno podlahtnico. Prva poškodba je bila smrtonevarna. Povše, kakor njegov sin sta se morala zaradi tega dejanja zagovarjati pred novomeškim sodiščem, kjer je bil Janez Povše obsojen na 18 mesecev ječe in na povračilo vseh stroškov, njegov sin France pa na 2 leti ječe, dočim je Androjna med tem časom umrl. Obsojeni Povše Janez je prijavil revizijo, ki pa je bila kot neosnovna zavrnjena.

Od tedaj je med obema obsojencema in Kotarjem Martinom vladalo smrtno sovraštvo. Lani 12. novembra sta imela Povše Janez in Kotar Martin pred okrajni msodiščem v Krškem civilno razpravo, kjer je prišlo med njima tudi na sodišču do ostrega prepira. Povše kot toženec je pravdo izgubil. Po razpravi se je Kotar Martin vračal proti gostilni Murko v Krškem, kjer je imel konja. Na cesti pa sta se naenkrat srečala. Ker se je Kotar baš gledal v žepno zrcalo, mu je Povše Janez dejal: "Martin saj si lep, pa ne boš dolgo." Kotar je nadaljeval svojo pot v Murkov hlev, tja pa mu je sledil tudi Povše. In zaklical je: "Zdaj boš pa crknil," ter potegnil iz žepa pištolo in sprožil Kotarju naravnost v obraz, tako da mu je krogla prestrelila levo stran obraza. Rana je bila smrtonevarna. Takoj po strelu se je Kotar zgrudil, ko pa je vstal, ga je Povše še nekaj časa lovil po hlevu in skušal še drugič streljati nanj. K sreči pa je naboj odpovedal. Kotarju se je končno posrečilo zbežati iz hleva na prosto. Pritekel je do šoferja avtotaksija ki ga je spravil v avto in odpeljal v bolnico. Zaradi tega dejanja je Povše ponovno sedel na zatožni klopi. Na razpravi je bilo zaslišanih več prič.

Njegov zagovornik, je ob koncu razprave predlagal, da bi podali svoje mnenje izvedenci psihiatri in to na podlagi izpovedb, ki jih je podal priča dr. Debelak. Državni tožilec se je temu predlogu protivil, vendar je senat trojice sklenil, da se obtoženec Povše pregleda po izvedencih psihiatrih. Vpričo tega je bila razprava preložena.

Peter Zgaga

VIR MOJE DOMIŠLJIJE

Vir, iz katerega črpam snov za to kolono, bi moral biti pravzaprav skrivnost, toda čemu bi človek skrival, odkar je bila tajna diplomacija odpravljena.

Da ti po pravici povem, draga moja radovedna čitateljica, vsega je malo.

Malo je izmišljenega, malo izposojenega, malo ukradenega, malo prestavljenega iz drugih jezikov.

Dosti sem jih objavil po ustnem izročilu in na podlagi svojih lastnih izkušenj.

Nekaj po direktnem naročilu. Dosti jih je plod medsebojne zavisti, ki je tako izrazito razvita med gotovim delom našega naroda.

Kadar se pa lotim pisati kaj, kar meni samemu prija, se dobro pripravim in se poslužim potrebnih pripomočkov.

Eden teh pripomočkov je cigareta. Tajprajtar mora biti zavit v gost cigaretni dim, da uspešno obratuje.

Cigareta je pa le člen v verigi pripomočkov.

Do nedavnega časa sem se posluževal musolinija, da mi je bičal možgane in ostril domišljijo. Toda vsaka stvar ima svoj konec, in zato ti garantiram, prijateljica, da do svetega Martina ne bo nobena moja kolona z musolinijem navdahnjena.

Čemu tudi, saj ni treba, ker imam dosti boljši in močnejši stimulant.

To je kava. Čarobna, nebeška pijača.

Čast in slava kuharju, ki je kuha.

Kuha nam jo pa hrvatski rojak Mr. Vladimir pl. Pečić. Svojo plemenitost ima še izza cesarskih časov v roko vtetovirano, in njegova plemenitost popolnoma nič ne zaostaja za plemenitostjo kave, ki nam jo kuha vsako jutro.

Ko jo zgodaj zjutraj prinese, se prične v ti-karni pravo jutranje slavje.

Iz lonca se vijejo rajski duhovi, mi se pa začnemo puliti za vsako kapljico sproti.

Čemu tudi ne?

Ko približaš kozarec te pijače nosnicam oziroma ustnicam, se moraš oprijemati z eno roko mize ali stola, da te ne omami in te ne butne nazaj.

Po prvem požirku občutiš v sebi nadnaravno moč in odločnost.

Najraje bi poklical ves svet na korajžo in si siguren zmage.

Drugi požirek te pa duhovno preobrazi.

Kaj je hašiš, kaj je opij, kaj kokain v primeri s kavo, ki jo pijemo v našem uredništvu?

Po drugem požirku pozabiš vse težave tega sveta. Vse gledaš v rožnati luči in zdi se ti, da diši vsa okolica po opojnem "ciperčanu".

Po tretjem požirku bi pa najraje ves svet objel.

Omamljena duša bi rada še več omamne pijače, toda nikelj je nikelj v teh časih hude prosperitete.

Kar nas je fantov v tiskarni in uredništvu, živimo složno in prijateljsko. Pri delitvi kave pa preti nevarnost, da se zares udarimo in ščitimo vsak svoje interese.

Torej, draga čitateljica ko se te čudežne pijače naločem, mi je misel čista, roka lahka, pogled pa veder in mi bega po nedosežnih višinah.

Če sem kdaj kaj dobrega in lepega napisal, sem napisal pod vplivom te čarobne pijače.

Pa kaj pravim — pijača!

Ta ambrozija, to je malastika, posebno, kadar kuhar Mr. Vladimir pl. Pečić pomotoma vsuje v njo žličko sladkorja ali obogati njen že itak bogat okus s kapljo kondenziranega mleka.

Takrat je v uredništvu praznik, takrat so v tiskarni orgije. . .

Poleg neštetih prednosti sem po pri tej kavi še eno prednost opazil.

Ko sem bil nekoč preveč voljči, mi je zašel prvi požirek v sapnik. V nosu se je pojavil odpor. Silna sapa, ki je temu sledila, mi je pa bruhnila ostanek kave po beli srajci.

Bil sem v veliki zadregi.

Kaj, če bi me kakšna ljubeznjiva čitateljica videla tako opackanega?

Pa ni bilo hudega. Tekočina se je posušila, in se ni nič poznalo.

Kakor da bi se bil s studenčnico polil. . .

KRATKA DNEVNA ZGODBA

CARLO LINATI:

NOREC IN PESNIK

Nekega dne se je po majhnem sicilijanskem mestecu z bliskovito naglico raznesla vest da je mladi markiz Ruperto di Vilama znorel. Vest je bil prinesel iz dvorca neki nezanesljiv sluga in je nemudoma prišla na ušesa postopajočim ljudem, ki jim je bil edini opravek, da so se potikali in izprehajali po koncu. A čim dalje se je vest širila, tembolj je bila okrašena z različnimi podrobnostmi. Zvečer je vedel že ves svet, da je markiz umrl.

Če bi rekli, da so se ljudje nad tem škodoželjno radovali, kakor vselej ob tuji nesreči, bi rekli preveč, ker so bili markizi di Vilama priljubljeni. Stanovali so v dvorcu, ki je bil edini v tem mestu in okolici; posedovali so sto hektarov zemlje, zasajene z limonami, oranžami in oljkami, in dajali dela mnogoštevilnim ljudem.

Torej tistega dne, ko se je vest razširila, je bil kazal markiz že od jutra čudne domišljije. Ni še bilo odzvonilo poldne, ko ga je prevzela čudna misel: Šel je dolj v ključarno, vzel ključe od skladišča za olje in stopil v skladišče. Tu je bilo spravljeno glavno bogastvo markizove družine: tu so stale cele redi posod, polne oljkinega olja, ki ga je bilo na stotine hektolitrov. Markiz je prižgal električno žarnico, sedel na tla, nagnil glavo, prekrižal na prsih roke in tako obsedel, ne da bi se več ganil ali izpregovoril besedico

"Toda Ruperto!" je zalomila z rokami markiza, prihitevši do njega. "Kaj pa delaš? Kaj pa ti je danes? Oh, Ruperto, Ruperto!"

Dolgo je jokajoč ostala pri njem.

Nesrečni markiz iznenada dvigne glavo, pogleda markizo z blaznim pogledom in pravi:

"Jaz sem vrč . . ."

Nato se začne smejati in škrebiti kakor pravi norec, potem pa se sključi sam vase ter se ne gane in ne zine več.

"Kaj pa bledeš, prosim te, prosim, pojasni mi . . . Da si vrč . . . Menda vendar nisi zblaznel!" je vpraševala markiza.

"Jaz sem vrč," je mirno odgovarjal markiz. "Ravno tak vrč, kakor so tudi ostali vrči, ki stoje tu. Njihov drug sem."

"Bog pomagaj, ti si vendar markiz Ruperto, ne pa vrč!" je kriknila markiza, ki je bila od obupa že vsa iz sebe.

"Ne, ne, nisem markiz, ampak vrč," je ostal markiz trdovratno pri svojem.

To rekši, je markiz obmolknil in začel odločno odbijati vse poizkuse, da bi ga premaknila z mesta, katerega je bil zavzel kot vrč.

Markiza je jokala, rotila, si ruvala lase, a nič ni pomagalo. Polagoma je prihajal večer. Markizu na noben način ni hotela dopustiti, da bi mož prebil noč v skladišču. Poklicala je služabništvo, da bi ga s silo prenesli v sobo. A to je bilo nemogoče. Branil se je in vpil tako obupano, da so morali odnehati od vsakega nadaljnega poizkusa. Sklenili so, da ga puste na mestu, a da mu položaj olajšajo, ostanejo za družbo pri njem in mu prineso dobro večerjo.

A zdaj se je pokazala nova neprilika. Markiz ni hotel ničesar slišati o jedi. Logičen in dosleden v svojih sklepih, kakor se to često dogaja pri norcih, je zavračal tudi najboljše jedi, češ, da ne more ne jesti ne piti. Kadarkoli so mu ponudili jesti, je z gnusom obračal glavo v stran.

Kazalo je, da bo vsa stvar tragično končala. Markiz je trdovratno vztrajal pri svojem. Bil je že ves shujšal, porumenel in bil ves sključen in otrpel od sedenja na enem ter istem mestu. Glas o tem dogodku se je širil daleč naokrog ter so od vseh strani prihajali ljudje, da bi videli markiza, ki se je izpremenil v vrč. Vsi so ga iskreno obžalovali in dajali markizi vse mogoče nasvete, kako bi ozdravila svojega moža ali ga vsaj pripravila do tega, da bi jedel in šel v svojo sobo. Poizkušali so to in ono, a vse brez uspeha.

Nekega dne je prišel v mesto pesnik, ki je oživil spomin na davne trubadurje. Potoval je od mesta do mesta in pel — večinoma, postopajočim ljudem — junaške in ljubavne pesmi, spremljajoč se na gitari. Imel je dolge lase, ki so mu padali na močne rame, in ves je bil zavit v širok plašč, v katerem je bil videti kakor mušketir. Imenoval se je Cesarino.

Pel je najprej na glavnem trgu, nato pa odšel na kosilo v najrevnejšo krčmo. Tu ga je doletela sreča, da je izvedel, kaj se je zgodilo z markizom, in vrhu tega, da je markiza — ko vse njene solze in prošnje moža niso mogle pomagati — obljubila veliko nagrado tistemu, ki ji reši moža.

Trubadur je vso noč mislil na ta dogodek, zjutraj pa je odšel v dvorec in poiskal markizo. Rekel ji je, da ve za način, kako bi pripravili markiza do tega, da bi jedel in se nato preselil v svojo sobo. Treba je samo, da ga odvedejo k markizu in mu na dano znamenje prinesejo jedi.

"Pa poskusimo še to . . ." de markiza, ne da bi kazala najmanjše upanje.

Cesarino je odšel doli v skladišče in sedel, ne da bi se sploh zmenil za markiza, ki je še vedno sedel na svojem mestu kakor pravcati vrč, v nasprotnem kotu na tla, nagnil je glavo in prekrižal na prsih roke, tako, da je bil videti povsem tak kakor markiz. Vsi drugi so se odstranili, kakor je bil velel, ter sta ostala z markizom popolnoma sama.

Tedajci dvigne markiz glavo in se pozorno zagleda v svojega tovariša. Potem zavpije:

"Kdo pa si?"

"Vrč," odvrne hladno pesnik Cesarino.

"Kaj čvekaš, da si tudi ti vrč?"

"Da, tudi jaz."

S tem se je pogovor končal. Cesarino je ostal vrč v svojem kotu, markiz pa v svojem.

Ko je prišel čas, ki ga je bil Cesarino v naprej določil, je prišel sluga in prinesel raznih jedi, ki so bile ena boljša ko druga, in jih molče postavil pred Cesarino. Ta je začel z nezaslišano naglico pospravljati božje dari in jih zalivati z izvrstnim vinom.

Markiz je znova dvignil glavo in začel pozorno opazovati svojega druga, kako je in pije, dokler ni nazadnje izpregovoril:

"Kaj pa delaš?"

"Jem!" je odgovoril Cesarino ter slastno obiral in goltal pečenega piščanca.

"Kako to? Vrč, ki je?"

"Da, vrč ki je."

Markiz je skoraj odrevenel od začudenja, kakor da bi se pred njim pojavil docela nov svet.

"Ali si pa v resnici pravi vrč?" se znova oglasi markiz.

"Kakopa, pravi pravcati vrč?"

"Pa ješ!"

"Jem."

Markiz na to:

"Potem bom tudi jaz jedel."

Sluga, ki je stal za vrati z drugim strežnikom, mu je nemudoma postregel z jedmi.

Markiza je jokala a zdaj že od veselja.

Po jedi je odvedel pesnik Cesarino markiza v njegovo sobo in mu dal gitaro, da na njej zaigra.

Tako je pesnik Cesarino dobil nagrado. Markiza ga je pridržala v svojem dvorcu, da ji je pel in ji v težavah pomagal.

BLAZNIKOVA

Pratika

za leto 1937

Cena 25c

s poštnino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Prvi topovi na Kitajskem

Znano je, da so na Kitajskem mnogo prej poznali smodnik kakor pa v Evropi. Toda v vojaške namene so ga začeli uporabljati šele pozneje. Topove so uporabljali prvič šele leta 1693. Zanimivo je, da so bili vprav katoliški misijonarji tisti, ki so prvi morali ulivati kitajskemu cesarju te vrste orožje.

Leta 1622, je namreč prišel na Kitajsko znameniti belgijski misijonar in učenjak Adam Schall, ki si je pridobil na kitajskem dvoru velik ugled, zlasti za časa cesarja Ta-tsinga ki je poveril misijonarju vse važnejše posle in mu dal velike pravice, tako da je misijonar mogel v 14 letih svojega delovanja krstiti več ko 100,000 Kitajcev.

Ko je leta 1639 izbruhnila državljanska vojska, je cesar moral misliti na obrambo in je vprašal misijonarja za svet. Po daljšem premisleku mu je misijonar nasvetoval topove težkega kalibra. Z dekretom je cesar poveril misijonarju nalogo, da delo organizira. Zastonj se je misijonar upiral tej nalogi, ker to pač ni bil njegov poklic.

Drugič pa se je moral na kitajskem dvoru baviti z ulivanjem topov nemški misijonar in matematik Verbiesta, ki je prišel leta 1659 na Kitajsko in je postal Schallov naslednik na kitajskem dvoru. Sicer se je tudi on upiral cesarjevemu povelju, a njegov upor je bil brez uspeha. Za storjeno uslugo pa mu je bil cesar hvaležen in ko je misijonar l. 1688 umrl, mu je cesar na državne stroške priredil pogreb in mu je sam sestavil nagrobni napis, ki ga je dal uklesati v nagrobni spomenik.

Od topov misijonarja Schalla se ni ohranil nobeden, štiri topove misijonarja Verbiesta pa so ob času boksarske vstaje l. 1900 prepeljale evropske čete v Evropo in se sedaj hranijo v zgodovinskem muzeju v Rimu. Napisi na topovih povedo, da so topovi metali do 7 kg težke krogle, navedeno je tudi, kako je treba top uporabljati, označeno je tudi ime misijonarja Verbiesta v kitajskem jezíku, ker ni hotel, da bi morilno orožje nosilo njegovo pravo ime, saj on gotovo ni prišel na Kitajsko zato, da bi vlival topove, ampak je hotel predvsem pridobivati duše za krščanstvo.

L. Ganghofer:

Grad Hubertus

:: Roman ::

137

"Košutica?"

Okrenila je obraz.

Grof Egge je stopil k železni omari. "Čakaj, nekaj ti bom dal!" Že je bil obrnjen ključ, ko je Kiti čisto obupana stekla k njemu in se ga oklenila za roko. Govoriti ni mogla, samo plaho je strmela v njegov obraz in odkimala z glavo.

Debelo jo je pogledal, najprej presenečen, nato užaljen." A tako! Ničesar ne maraš? Tudi prav!" Med hripavim smehom je izvlekel ključ in si ga spustil v žep. "Pojdi!"

Odšla je in se trudno vlekla po stopnicah. Ko je prišla v svojo sobico, si je zakrila z rokami obraz in zaplakala.

Gospodična Kleesberg se je prikazala iz sosednje sobe. Vzela je jokajočo deklico v roke, nemiselno govorila, sama jokala in skušala tolažiti. Nekaj časa je Kiti to zmedeno nežnost, ki ji je dobro dela, voljno trpela, potem si je obrisala oči. Iz predalčnika je vzela kvačkano denarnico, kjer so se skozi svilene petlje svetili zlatniki, in je odšla v vežo.

"Tu je denar, Fric, dajajte obilno! Papa ne sme vedeti. In če pridejo brzojavke zame —" glas ji je skoro pošel, "kajne, Fric, mi jih boste takoj izročili?"

Vrata iz roglje sobe so se odprla in na pragu se je pojavil grof Egge. Molče je čakal, dokler ni Kiti izginila s stopnic. Potem je pomignil slugi. "Kaj je hotela?"

"Milostna kontesa so vprašali, ali niso prišla zanje brzojavke?" je mencal Fric in skrival denarnico za hrbtom.

"Brzojavke, ki bi prišle, dobim jaz! Vse! Vseeno, na koga so naslovljene." Stopil je nazaj v sobo in zaloputnil vrata.

Nekaj ur kasneje so mu javili, da je zgoraj" vse v uredu.

"Tako! Zdaj sme biti spet moj! Zelo ste milostni!"

Odšel je po stopnicah. Že čez nekaj minut se je vrnil, njegov bledi obraz je bil trd ko kamen. Kar je našel, to žalobno žalobno stojnico v predpisanem slogu, to nališpano smrt, ta rastlinjak z zmedo opojno dehtivih cvetlic — to se ga je dojmilo čudno tuje in ga iztreznilo v njegovi bolečini.

Ko je stopil v svojo rogljo sobo, je uzrl grof Egge na naslonjaču srnjakovo izredno rogovje. Stari Moser je bil upal, da se bo gospod, če zagleda to trofejo, potolažil; bridko se je bil uračunal. V prekipevajoči jezi je grof Egge pograbil rogovje, strl s pestjo lobanjo in pognal vse skupaj pod posteljo.

Dan je mineval, in brzojavke in venci so prihajali neprestano zapovrstjo. Proti večeru se je vrnil iz Monakovega Robertov sluga s kupi škatel in zavojev. Prinesel je tudi majhen usnjen kovčeg in z njim šopek belih vrtnic.

In spet je nesel Fric tucat brzojavk v rogljo sobo. Grof Egge je preletel z očmi naslove in je brzojavke, ki so bile naslovljene nanj, vrnil slugi. "Za Roberta!" Tri brzojavke je pridržal in prebral prvo. "Profesor Werner?" Odkimal je z glavo in odprl drugo. "Ivan Forbeck?" Ne da bi se še kaj dalje zanimal za vsebino obeh listov, jih je dal slugi. "Za mojo hčer!" Ko je imel tretjo brzojavko odprto pred seboj, so mu roke zadrhtele. Burno je pomignil slugi, naj odide. Potem je bral.

Kakor bi mu prišlo slabo, se je sesedel v naslonjač. "Ljubil ga je!" Z naglo silo se je otresel čustvene mehkobe, ki ga je zapela proti njegovi volji, in je skočil kvišku. "Opravila sva za vedno, on in jaz!" Z utripajočimi rokami je raztrgal brzojavko, zmečkal kosce v svaljek in ga zagnal v kot. Potem je odprl vrata.

"Robert!" Glasno je zadonel njegov glas po veži.

"Da, papa!" je prišel odgovor iz biljardnice.

Grof Egge je šel za glasom. Ko je stopil na prag, mu je udarila kri v obraz. Prostor je bil videti kakor prodajalnica s pogrebnimi potrebščinami. Odprte škatle, kup špage in svilenega papirja, voščene bakle, mrtvaško pregrinjalo z vezenim grbom in dolgimi srebrnimi franžami, umetno spleteni venci z dolgimi atlasnimi trakovi, žametna blazinica s šlemon in sabljo, kite iz palmovih vejic in redkih cvetlic — vse križema pomešano, po podu, na biljardu, po stolih.

Robert je odložil cigareto in stopil proti očetu. "Oprostite, papa, tega ne vidiš rad. Toda ozirati se moramo na svoj čin in ime, in prevzel sem te skeleče dolžnosti nase, da bi prizanesel z njimi tebi."

DALJE PRIDE

VAŽNO ZA NAROČNIKE.

Poleg naslova je navedeno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam pribranke nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite naročnino zaravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

VEČINA TEH ZASTOPNIKOV IMA V ZALOGI TUDI KOLEDARJE IN PRATIKE; ČE NE JIH PA ZA VAS NAROČE. — ZATO OBIŠČETE ZASTOPNIKA, ČE KAJ POTREBUJETE

CALIFORNIJA:
San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO:
Pueblo, Peter Culig, A. Saftić
Walsenburg, M. J. Bavuk

INDIANA:
Indianapolis, Fr. Zupančič.

ILLINOIS:
Chicago, J. Bevčič, J. Lukanich
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
Joliet, Mary Bambich
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Joe Zelene

MARYLAND:
Kitzmiller, Fr. Vodopivec

MICHIGAN:
Detroit, L. Plankar

MINNESOTA:
Chisholm, Frank Goulie
Ely, Jos. J. Pesbel
Eveleth, Louis Goulie
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virgina, Frank Hrvatich

MONTANA:
Roundup, M. M. Panian
Washoe, L. Champa

NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick

NEW YORK:
Gowanda, Karl Strniša
Little Falls, Frank Mesle

OHIO:
Barberton, Frank Troan
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik John Slapnik
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Krvoč
Youngstown, Anton Kikelj

OREGON:
Oregon City, Ore., J. Kobiar

PENNSYLVANIA:
Bessemer, John Jevnikar
Broughton, Anton Ipavec
Conemaugh, J. Brezovec
Coverdale in okolica, Mrs. Ivana Rupnik
Export, Louis Supančič
Farrel, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polanta
Krayn, Ant. Taučelj
Luzerne, Frank Balloch
Midway, John Žust
Pittsburgh in okolica, J. Pogačar in Philip Progar
Steelton, A. Kren
Turtle Creek, Fr. Schifrer
West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:
Milwaukee, West Allis, Fr. Sivec
Sheboygan, Joseph Kakel

WYOMING:
Rock Springs, Louis Tauchar
Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik bodi potrdilo za sveto, katero je prejel. Zastopnike toplo priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! ! !

IZ BAGDADA V STAMBUL
4 knjige, s slikami, 627 strani
Vsebina:
Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropa; Družba En Nas
Cena 1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM
4 knjige, 596 strani, s slikami
Vsebina:
Jezero smrti; Moj roman ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Šamarih; Med Jezidi
Cena 1.50

PO DIVJEM KURDISTANU
4 knjige, 594 strani, s slikami
Vsebina:
Amadija Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema Cena 1.50

PO DEŽELI ŠKIPETARJEV
4 knjige, s slikami, 577 strani
Vsebina:
Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju Cena 1.50

SATAN IN IŠKARIOT
12 knjig, s slikami, 1704 strani
Vsebina:
Izseljenci; Yuma šetar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Alnaden; V treh delih sveta; Izdajalec; Na lovu; Spet na divjem zapadu; Rešeni milijoni; Dedič
Cena 3.50

V GORAH BALKANA
4 knjige, s slikami, 576 strani
Vsebina:
Kovač Šimen; Zaroka z zaprekami; V gočbnjaku; Mohamedanski svetnik
Cena 1.50

WINETOV
12 knjig, s slikami, 1753 strani
Vsebina:
Prvikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nšo-či, lepa Indijanka; Proklestvo zlata; Za detektiva; Med Komanči in Apači; Na nevarnih potih; Winnetovov roman; Sans Ear; Pri Komančih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka
Cena 2.50

ŽUTI
4 knjige, s slikami, 597 strani
Vsebina:
Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot
Cena 1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street New York, N. Y.

Uboga mala Veša

ROMAN IZ ŽIVLJENJA — ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

3

Dolgo sem premišljevala, ako naj bi se obrnila na Tebe s to prošnjo, ali pa naj bi Dešo poslala v kak dom. Toda iskreno sem želela, da ji ne bi bilo treba pogrešati družinskega življenja in da bi bil kdo, ki bi mogel govoriti ž njo o njeni mamici. Tvoja žena, ki je tudi sama mati, bo mogla čutiti z menoj, kaj občutim, ker moram svojega otroka samega pustiti in iskreno jo prosim, da tudi moji Deši nakloni nekaj ljubezni, ki jo ima za svoje lastne otroke.

Otilija bo vesela starega pohištva naše stare matere, za katero so ji ponujali že celo premoženje — prosim jo, da ga sprejme kot malo priznanje za trud, katerega bo imela še nekaj let z Dešo, dokler ne doraste.

Sedaj pa boš vprašal: kako je vse to prišlo? Rekel boš: pa sem vendar imel prav, ko sem svojo sestro svaril pred varljivo srečo!

Da in ne, Ludvik!

Neizmerno sem bila srečna. Kar sem v petih letih vžila na sreči, mnoge žene ne vžijo v celem svojem življenju.

Zato sem se tudi vdala v usodo, ko je postalo drugače; kajti v spominih sem še vedno neizmerno bogata.

Moj mož je bil najobzirnejši, najnežnejši soprog — med nama ni bilo nikdar nobenega prepira. Imela sva dobre dohodke, sva celo mogla hraniti in najina hčerka, najina mala Deša, je bila tudi sreča za mojega moža.

Pa vendar — v tem si imel prav; potepuška kri je močnejša kot vse drugo — močnejša kot ljubezen do žene in otroka.

Prav ničesar nisem opazila, ko se je pričelo. Potujoči cirkus je prišel v naše mesto. Ni bilo prvič po najini poroki.

Seveda sva predstave obiskala. Spremila sem ga kot vedno — mogoče z majhno bojaznijo, ker sem vedela, kako mogočno je vedno nanj vplivalo vsakikrat ozračje cirkusa.

Slučajno je tam našel nekaj svojih starih poznancev; med odmorom se je razgovarjal ž njimi; spomini so bili oživljeni in niso ga več zapustili.

Prav kratko hočem povedati — kmalu sem opazila v njem premembo; s svojimi mislimi ni bil več tako izključno pri meni in pri otroku, četudi ni tega jasno pokazal. Toda ljubeča žena zna brati v notranjosti svojega moža in kar sem brala tam, me je napolnilo z bolestjo.

In nekega dne ga ni bilo več!

Njegovo poslovilno pismo mi je razparala srce. Pisal mi je, da je bilo hrepenenje po njegovem prejšnem življenju tako silovito, da je temu demonu, kot obseden, moral slediti. Zastonj se je boril proti njemu, bil je močnejši od njega.

Prosil me je, naj mu dovolim eno leto, eno kratko leto — potem bo zopet prišel kati brez mene in brez otroka dolgo ne more biti. Toda s seboj naju ni mogel vzeti.

Rekel je, da naj ostaneva v najinih dobro urejenih meščanskih razmerih. Seglo je čez njegove moči, da bi se od naju poslovil in zato je skrivaj odšel.

Obljubil pa mi je, da mi bo redno pisal in pošiljal denar, da ima dobro službo pri velikem potovalnem cirkusu. In prosil me je, da mu pogosto obširno pišem in o vsem poročam. Iskreno me je prosil, naj se ne hudujem nanj, da ga samo žene v svet neka skrivna sila, kateri se ne more vpirati. Toda le predobro sem vedela, da ga je ta skrivna sila gnala tudi iz njegove domače hiše, iz sijajnih razmer ter svoje visoko doneče ime zamenjal s priprostejšim.

Točno je pisal, v bedi naju ni pustil. Svojemu hrepenenju za njim nisem sledila. Ko bi bila sama, nikdo me ne bi mogel zadržati — toda v prvi vrsti sem bila potrebna svojemu otroku, ker ga nisem mogla vzeti iz navajenega življenja in ga izpostaviti potepušnemu življenju. Tedaj so morale lastne želje umolknili.

In — obljubil mi je, da se bo vrnil.

Z delom sem izpolnjevala svoje dneve. Delo mi je moralo pomagati premagovati mojo žalost. Potrpežljivo sem čakala. Ali žene mornarjev ne morajo pogosto še mnogo dalje čakati?

Ali ni naše celo življenje neprestano čakanje?

In nekega dne je bil zopet doma — prej, kot sem ga pričakovala. Rekel je, da ni hotel, da bi sama preživela božične praznike. Bilo ga je samo življenje — zdrav, poln sreče, da je bil zopet doma.

Da bo zopet šel, o tem ni govoril, tudi ga nisem izpraševala — iz bojazni. Bojazen pa me ni zapustila — navzlic vsej sreči — in tudi ni bila neutemeljena. Še ni prišlo poletje, ko mi reče, da mora zopet iti in sicer na Špansko. Nisem ga zadrževala, ker sem vedela, da bi bilo vse zaman, in da mi je bila moja velika sreča samo posojena. Za vsako podarjeno uro sem bila hvaležna. Pustila sem ga iti, vedoč, da ne morem ničesar storiti proti določbam usode.

Tokrat pa se ni več vrnil. Na Španskem je sklenil ugodno pogodbo za Južno Ameriko. Od tam so redno prihajala poročila in denarne pošiljatve, ko nekega dne izostane o njem vsaka vest — nikdar več nisem slišala o njem.

O nato sledečih letih rajše molčim. Pretekla so v brezuspešnem pričakovanju in hrepenenju.

Ko bi ne imela otroka!

Zaradi Deše pa sem morala ostati. Nato pa sem zbolela. Zanemarjena hripa mi je prinesla bolezen na pljučih — neozdravljivo bolezen, vem, ker mi je hrepenenje preluknjalo pljuča, da nisem imela več nobene odporne sile in sem čutila svoj bližajoči se konec.

Tako rada bi Te še enkrat videla in s Teboj govorila, da bi Ti na srce položila svojega otroka. Toda nimam poguma, da bi Te poklicala — tako morajo te vrstice biti za naju zadnji pogovor.

Z vsem sem obračunala — na tem svetu več ne živim! Še enkrat Te prosim, bodi dober z mojo Dešo! Tvojo dobroto Ti bo poplačala.

Zadnjo željo mrtvega človeka je lažje izpolniti.

Skrinjico z mojim dragocenim nakitom in moje listine ima moj zdravnik, ki Te bo tudi obvestil o moji smrti.

Moja bolezen mi je pobrala ves denar. Nič več nisem mogla zaslužiti in denarne pošiljatve so že več let izostale, tako mi ni šlo nič kaj dobro. Toda o tem ne maram več govoriti, ker je brez pomena. In prebila sem se do miru.

(Dalje prihodnjič.)

Razne vesti.

S ČRNILOM NA RAZGRAJAČE.

Po zadnjih komunističnih izgredih v Clichyju, kjer je bilo pet ljudi ubitih in kakih 400 ranjenih, se je pariška policija začela ukvarjati z vprašanjem kako bi morala spremeniti svoje bojne metode, da bi ne bilo človeških žrtev, da pa bi uspeh bil vendar dosežen. Kakor sedaj poročajo, se bo v prihodnje pariška policija v svojem boju s sovražniki reda posluževala tegale orožja:

Glavno orožje policije v prihodnje bodo bombe s solzavim plinom ter brizgalke, ki bodo v demonstrante brizgale črnilo. policija bo pač streljala s pištolami, vendar v teh pištolah ne bo svinčenk, pač pa celulozne krogle. Namen policije je namreč, da razgrajajočo množico razžene, ne da bi pri tem pretakala človeško kri.

Najbolj nedolžno dosedanje orožje policije je bila vodna brizgalna. Toda cevi lahko kmalu kdo prereže. Sploh pa se zlasti poleti ljudje ne boje preveč, če jih obrizgne curek mrzle vode. Zato so na Francoskem sedaj sklenili, da bodo dobili in rabili tri nove vrste orožja, ki bodo na vsak način neprijetna, nikdar pa ne smrtna. V Ameriki že delj časa zoper demonstrante porabljajo solzavi plin. Ta pa je nekoliko neprijeten zaradi tega, ker se naglo razleze ter potem nadleguje tudi tiste, katerim ni bil namenjen, včasih policijo samo.

Mehanizem celulozne puške, kakor se tudi imenuje tisto orožje, je podobno mehanizmu strojne puške. Kakor strojna puška, tudi ta celulozna puška izstreli naenkrat celo vrsto krogel, ki pa so iz celuloze ter ne morejo povzročiti smrtnih ran. Črnilna brizgalka pa ima bolj strahovalni učinek. Tisto namreč nič ne boli, pač pa je hudo neprijetno si samo misliti, kako bo črnilo brizgalo človeku po obrazu in po obleki.

Poleg tega orožja bo pariška policija še naprej imela pri sebi tudi prave pištole, iz katerih pa bo streljala, kadar bo pretila stražniku samemu smrtna nevarnost.

OGROMNA LETALA ZA PREKOMORSKI PROMET.

Kakor znano, nameravajo ameriške družbe za zračni promet uvesti v letošnjem poletju redne zračne zveze med ameriško in evropsko celino. Te zveze bodo oskrbovala letala, o katerih poročajo sedaj razne podrobnosti.

Letala bodo imela po štiri motorje po 1500 HP. Tehtala bodo 40 do 50 ton in bodo poleg svojih posadk, ki bodo štele osem mož, prevažala lahko po 72 potnikov in 2000 ton blaga. Povprečna brzina jim bo 320 km na uro, akcijski radij bo znašal 8000 km. V shrambah za kurivo bodo imela s seboj po 22,000 litrov bencina. Potniki bodo imeli v svojih kabinah na razpolago toplo in mrzlo vodo, v ugodnem vremenu se bodo lahko šetali po promenadnem krovu.

Zmagal pri volitvah.

Belgijski ministrski predsednik Paul Van Zeeland je pri volitvah z veliko večino porazil svojega protikandidata, fašističnega voditelja Leona Degrelleja.

PROBLEMI PRISELJENCA.

Zastaranje v slučajih nezakonitega prihoda.

VPRAŠANJE: Jako me je zanimala vest, ki sem jo čital v nekem časopisu, ki je poročal o slučaju nekega glasbenika, ki je nezakonito prišel v Združene države l. 1925 in pri tem navedel mnenje nekega slovitega odvetnika, češ da "statute of limitation" (postava, ki omejuje pravdno postopanje na gotovo dobo) bi preprečil deportacijo tega inozemca. Kdaj zastara mogočnost deportacijskega postopanja?

ODGOVOR: Žal nam je izjaviti, da ni sedaj nikakega zastaranja, vkolikor se tiče nepostavnega prihoda po 1. juliju 1924. Kdor je nepostavno prišel po tem dnevu, je podvržen deportaciji, pa naj bo še tako dolgo v Združenih državah. Vrhovno sodišče Zdr. držav je potrdilo določbo priseljeniškega zakona od l. 1924, ki omogočuje deportacijo radi nepostavnega prihoda po 1. juliju 1924 brez nikake omejitve časa. V kongresu se nekateri trudijo uvesti zastaranje deportacije, ali nihče ne more reči, da-li bodo uspeli.

Bivši deportiranec išče naturalizacijo.

VPRAŠANJE: Imam prvi papir, ali se bojim prositi za drugi papir, ker sem bil l. 1924 deportiran radi nepostavnega prihoda. Povrnil sem se zakonitim potom l. 1925.

ODGOVOR: Ako ste prav gotov, da edini razlog vaše deportacije je bil nezakoniti prihod, se nimate nič bati glede naturalizacije. Dejstvo, da so vas l. 1925 zakonito pripustili, pokazuje, da vlada nima proti vam ničesar. Ker se vaša prošnja osnuje na vašem zakonitem prihodu l. 1925, ne bodo bržkone ničesar vprašali glede prejšnjega nezakonitega bivanja v Zdr. državah. Če pa bi vendarle vprašali prav za gotovo povejte vso resnico.

Grozi ženi z deportacijo.

VPRAŠANJE: Neki ameriški državljan se je v inozemstvu poročil z tujerodko in jo privedel sem. Zakon ni nič kaj srečen. Žena se boji zapustiti soproga, ker ji on grozi, da jo bo dal deportirati, češ, da je prišla v Zdr. države pod krivo pretvezo. Ali je inozemka podvržena deportaciji ob takih okolščinah?

ODGOVOR: Ako žena noče živeti z možem, in ni bil nikoli nikak vzrok za deportacijo. Zakonski načrt ki omogočuje deportacijo oseb, ki so se le navidezno poročili, da dobijo priseljniško vizo, se nahaja pred kongresom, ali ni bil še sprejet. Ta zakon bi podvrgel obe stranki navidezne poroke kazenskemu postopanju. V zgornjem slučaju pa bi dejstvo, da je žena zares živela z možem, bržkone izpodbijal obdolžitev, da je bila poroka sklenjena na prevaren način.

Zamolčal je dejstvo prejšnje poroke in razporoke.

VPRAŠANJE: Prišel sem zakonito v to deželo l. 1922 skupaj s svojo ženo. L. 1930 smo se razstali vsled razporoke. Imel sem plačevati nekaj za vzdrževanje svoje bivše žene, ali odšel sem v drugo državo. Pred tremi leti sem dobil prvi papir in nedavno sem zaprosil za drugega. V svoji predhodni prošnji sem se označil za samca, našli pa so, da sem bil poprej poročen. Ali je to težka pomota?

ODGOVOR: Ob teh okolščinah se zdi, da sodišče vam ne podeli državljanstva. Tudi če bi pregledali nepopolno izjavo glede vašega stanu — saj ste bili dejanski samec za časa vložitve prošnje, imate proti sebi okolščino, da niste izpolnjevali sodnega ukaza (o plačevanju). Naturalizicijsko sodišče bržkone ne bo smatralo človeka, krivega prekršitve sodnega ukaza (contempt of Court), za osebo dobrega moralnega značaja. Naš nasvet je, da enostavno povejte vso resnico, ko naturalizacijski izpraševatelj ali sodnik zopet vprašuje.

Preodkaz patenta.

VPRAŠANJE: Zanimam se za iznajdbo nekega svojega prijatelja in nameravam posoditi denar za patent in morda tudi za produkcijo iznajdbe. Ali moremo dobiti skupen patent?

ODGOVOR: Ako se niste udeležili razvijanja iznajdbe, nimate pravice, da se vas smatra skupnim iznajditeljem. Po zakonu le iznajditelji morejo dobiti patent. Iznajditel pa ima pravico predokazati (assign) patent komurkoli hoče.

Posestvo na PRODAJ

v Stari Vasi štev. 14 pri Št. Jerneju, Slovenija. Kdor želi izvedeti podrobnosti naj se obrne na lastnika — JANEZ JURIČIĆ, Box 96, Nemacolin, Penna.

NEKAJ SPLOŠNIH POJASNIL GLEDE POTOVANJA V STARI KRAJ

Iz pisem, ki jih dobimo od rojakov, opazimo, da so še precej v nejasnosti glede potovanja. Večina onih, ki se hočejo pridružiti temu ali onemu izletu, misli, da se morajo z isto grupo tudi vrniti. To ni pravilno. Izlete se pripravi samo za tja in sicer zato, da imajo rojaki priliko potovati skupno tja in imajo s tem več zabave. Za nazaj si pa vsak sam uredi, kdaj je zanj najbolj pripravno. Vsaka karta vela za dve leti, pa še več, če je potrebno. Torej ima vsak izletnik celi dve leti časa za ostati v domovini. Dalje ni potrebno, da bi se vrnil z istim parnikom, ampak si sam izbere parnik, s katerim se hoče vrniti. Če je pa slučajno razlika v ceni, pa seveda dobi povrnjeno ali, obratno, dopłača, če izbere parnik, na katerem stane vožnja več. Zahteva se samo, da izbere parnik od iste parobrodne družbe kot je bil parnik, s katerim je potoval tja.

Ameriški državljani dobe potne liste za dve leti, nedržavljani pa dobe potni list samo za eno leto, torej se morajo v tem času vrniti. Nedržavljani morajo pa obenem imeti tudi povratno dovoljenje, ki se izda tudi samo za eno leto. Pa tudi ti potniki imajo priliko, da si svoje potne liste podaljšajo in ravnotako povratno dovoljenje, če imajo za to zadostne vzroke.

Vsi oni, ki so namenjeni letos potovati v stari kraj, naj si takoj zajamčijo prostore, da ne bo prepozno. Za mesec junij in julij so že skoro vsi prostori oddani.

Na parnikih, ki so debelo tiskani, se vrše izleti v domovino pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

KRETANJE PARNIKOV – SHIP NEWS

12. maja:
Aquitania v Cherbourg

14. maja:
Ile de France v Havre
Europa v Bremen

15. maja:
Conte di Savoia v Genoa

19. maja:
Normandie v Havre
Manhattan v Havre

20. maja:
Berengaria v Cherbourg

21. maja:
Bremen v Bremen

22. maja:
Roma v Genoa

25. maja:
Lafayette v Havre

26. maja:
Queen Mary v Cherbourg

28. maja:
Paris v Havre

29. maja:
Rex v Genoa

1. junija:
Europa v Bremen

2. junija:
NORMANDIE v HAVRE
Aquitania v Cherbourg
Washington v Havre

5. junija:
Vulcania v Trst

9. junija:
Queen Mary v Cherbourg

10. junija:
Bremen v Bremen

12. junija:
Champlain v Havre
Conte di Savoia v Genoa

16. junija:
Manhattan v Havre
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre

18. junija:
Europa v Bremen

19. junija:
Ile de France v Havre
BERENGARIA v CHERBOURG
Saturnia v Trst

23. junija:
Queen Mary v Cherbourg

26. junija:
Rex v Genoa

28. junija:
Bremen v Bremen
Lafayette v Havre

30. junija:
NORMANDIE v HAVRE
AQUITANIA v CHERBOURG
Washington v Havre

3. julija:
Conte di Savoia v Genoa
Berengaria v Cherbourg
Champlain v Havre

6. julija:
Europa v Bremen

7. julija:
Queen Mary v Cherbourg

9. Ile de France v Havre

10. julija:
Vulcania v Trst

14. julija:
Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg
Manhattan v Havre

17. Rex v Genoa
Bremen v Bremen

21. julija:
Berengaria v Cherbourg

23. julija:
EUROPA v BREMEN

24. julija:
Saturnia v Trst
Champlain v Havre

28. julija:
Washington v Havre
Queen Mary v Cherbourg

29. julija:
Ile de France v Havre

31. julija:
Conte di Savoia v Genoa

Za vsa pojasnila glede potnih listov, cen in drugih podrobnosti se obrnite na

POTNIŠKI ODDELEK "GLAS NARODA"
216 W. 18th St., New York

Posebno naj hite oni, ki nameravajo potovati meseca junija ali julija, kajti za ta dva meseca so na vseh parnikih skoro že vse kabine oddane.

ZA KRATEK ČAS IN ZABAVO

NASLEDNJE KNJIGE TOPLO PRIPOROČAMO LJUBITELJEM ZDRAVEGA HUMORJA

DOMAČE ŽIVALI. 72 strani. Cena	.30
GODČEVSKI KATEKIZEM. 61 strani. Cena	.25
HUMORESKE IN GROTESKE. 180 strani. Cena	.80
Trda vez. Cena	1.—
12 KRATKOČASNIH ZGODBIC. 72 str. Cena	.25
PO STRANI KLOBUK. 159 strani. Cena	.50
POL LITRA VIPAVCA, spisal Feigel, 136 str.	.60
PREDTRŽANI, PREŠEKN IN DRUGI SVETNIKI V GRAMOFONU. 118 strani. Cena	.25
SANJSKA KNJIGA	.60
SANJSKA KNJIGA	.90
SLOVENSKI ŠALJIVEC. 90 strani. Cena	.40
SPAKE IN SATIRE. 150 strani. Cena	.90
TIK ZA FRONTO. 150 strani. Cena	.70
TOKRAJ IN ONKRAJ SOTLE. 67 strani. Cena	.30
TRENUTEK ODDIHA (Knjiga vsebuje tudi šaloigro "Vse naše"). 189 strani. Cena	.50
VELIKA ARABSKA SANJSKA KNJIGA	1.50
VESELE POVESTI. 79 strani. Cena	.35
ŽENINI NAŠE KOPRNELE. 111 strani. Cena	.45

TE KNJIGE LAHKO NAROČITE PRI:

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vsled naše dolgoletne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zanpno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potni liste, vizeje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljamo Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)
216 West 18th Street
New York, N. Y.